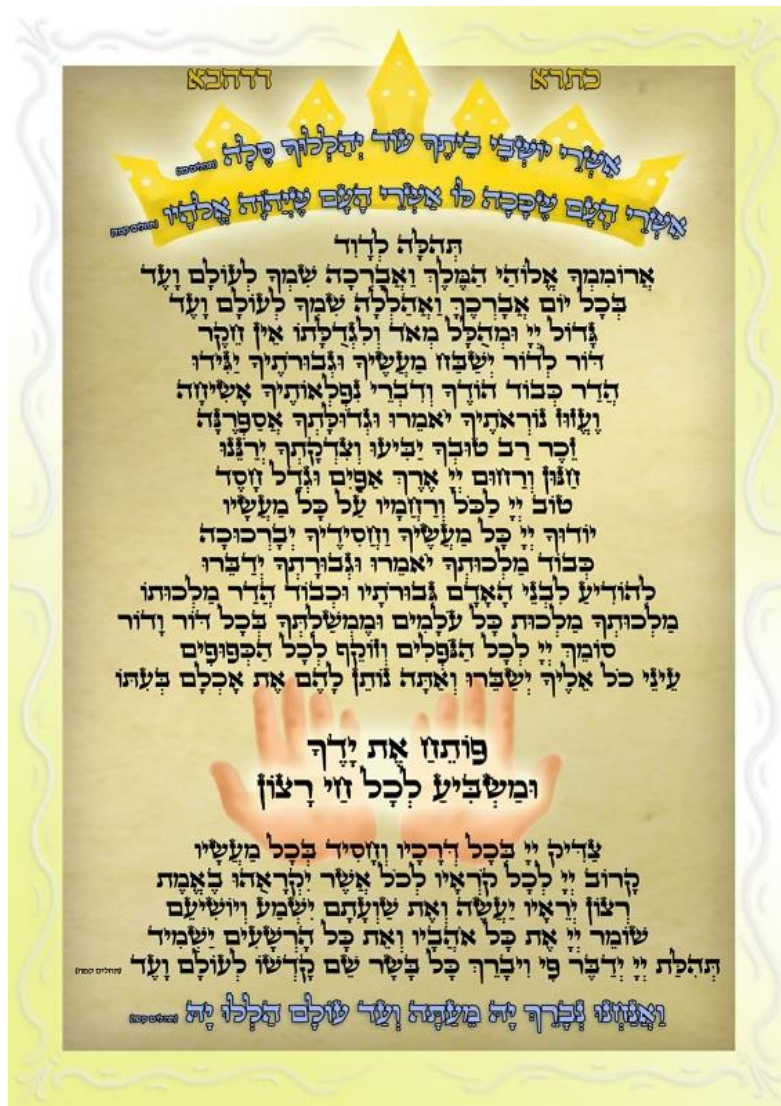


# מלך המזמורים תהלים קמ"ה



המזמור קמ"ה נראה כראוי להיחשב למלך המזמורים. ישנן בו כל התכונות של מושלמות. ולא נאריך כאן. ובקצור:

(א) בנוי על סדר אלף-בית (אמנם חסרה האות נו"ן, ואת זה נבהיר).  
 (ב) מתחיל בתהלה (לדוד) ומסיים בתהלה (תהלת ה').

(ג) מורכב מפסוקים חצויים, שכל אחד מחובר בוא"ו החיבור. (חוץ מאחד או שניים).  
 (ד) יש לאומרו בתפלה בכוונה רבה.

(ה) בסידור התפלה הוא מופיע שלוש פעמים ביום, בכוונה לציין את מעלתו הגבוהה: פעם אחת בשחרית אחרי ברוך שאמר. ופעם שניה בשחרית, אחרי העמידה. ופעם שלישית בפתיחת המנחה.

[הזהר הקדוש מעניק למזמור הזה את תכונתו העילאית, כמופיע בגמרא, (ברכות ד:)]  
 (ו) הוסיפו לו חכמינו שני פסוקים מקדימים. מה להם כי יהינו לשנות את מזמורו של דוד המלך.

אך לא לשם כך, חס ושלום, נוספו הפסוקים הבאים, בראש המזמור, בסידור התפלה. אלה הם פסוקים המעטרים את המזמור ובאו להוסיף לו **כתר מלכות**, כעטרה על ראש המלך. **כתרא דדהבא**: הראשון הנו "י' אֲשֶׁרִי, יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ-- עוֹד, יְהַלְלוּךָ סֶלָה." (תהלים, פד) והשני - "טו' אֲשֶׁרִי הָעֵם, שְׁפָכָה לוֹ: אֲשֶׁרִי הָעֵם, שֶׁהִ' אֶל־לְהִיוֹ." (תהלים, קמד). למדנו לאומרו שלוש פעמים, כמנין שלוש פעמים **אשרי**, כמופיע בפסוקי ה**כתר** הללו. (ז) הוסיפו לו עורכי התפלה עוד פסוק, (מעל לשני הקודמים, בשני המקרים בהם הוא מופיע בסידורים, בפעם השניה ובפעם השלישית) "כב' יְהִי-חֶסֶדְךָ ה' עָלֵינוּ: כְּאֲשֶׁר, יַחֲלֶנּוּ לְךָ." (תהלים לג). המטרה היא לא להוסיף אותו למזמור אלא היעד הוא לשטוח בקשה משומע-תפלה, שיזכה אותנו לכוון גם באמירת המזמור גם בפעם השניה וגם בפעם השלישית כראוי. [ראה **נתיבי-עם** סימן נא, סעיף ז]. בכל מקרה יקל עלינו להשקיע את הכוונה בעת התפלה. (ח) בסדר האלף-בית חסרה האות **נו"ן**, לציין כי אין לראות במזמור שלם ללא פגם. אלא פגימה קטנה מכוונת, מעמידה אותו ברמת שלמות "אנושית", לא א-להית. [בגמרא מובא נימוק אחר]. (ט) בכל הפסוקים יש שני חלקים, המחברים בוא"ו החיבור, חוץ מפסוק אחד (יח): שני חלקים לו, אך ללא וא"ו החיבור. "י"י **קְרוֹב ה', לְכָל-קְרָאִיו--לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת.**" (יש המעירים כי כך גם בפסוק השמיני (ח), אם כי הוא משופע בוא"ו החיבור) וגם הוא נראה כפגימה קלה למעט, מצניעות בעריכה מושלמת.

(י) חכמינו הוסיפו לו גם פסוק מסיים: "י"י וְאֶנְחֵנוּ, נְבָרְךָ יְה-- מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם: הַלְלוּ-יְה." (תהלים קטו). בכך מחבקים את המזמור הזה, מלמעלה ומלמטה, כחבק **כתר** את ראש מלכו וכסומכים **כס** מתחת להדום רגליו.

בסכום עולה לפנינו מזמור מהודר וחשוב מאד, שזכה לכל המעלות. ראוי בעינינו כי נקדיש לו יום מיוחד בלוח המסורתי שלנו.

הבה ונקבע "יום התהלה", יום הגאולה ובו נייחד תהלה למלכנו. מוצע כי כל העם, באשר הוא, בכל רחבי תבל, יקראו את המזמור הזה, קמ"ה, כמו בסידורים, הן בהטעמה והן, למי שיודע, בקול זמרה. **אולי לקבע זאת ביום העצמאות.**

בד בבד, יקראו הכל בשעה קבועה את המזמור המקורי עם התוספות, שהוסיפו לו חכמי התפלה. והקול הגדול והאדיר יפתח את שערי השמים, להבריא את עמנו ולהסיר המגפה מנחלתנו. ירושלים, עיר הר קדשנו, תעלה מעלה מעלה, תבנה ותכונן. **אנא ה' - בְּיָמֵינוּ!**

א מ ן